एस्एच्. ବୈଜ ନାଥ ଗୁପ୍ତା

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

12 ଅଗଷ୍ଟ, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ନିୟମ, 1972: ଅଧ୍ୟାୟ 3 ନିୟମ 14 - ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା

ସେବା ଆଇନ - ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା - 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1982 ତାରିଖର ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି - U.P. ସରକାରରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତି - ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି - ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିବା ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା - ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଦାବି ଏବଂ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ - ଆଜ୍ଞାଦେଶ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ - ଅପିଲ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ସେ U.P. ରାଜ୍ୟରୁ ଆନୁପାତିକ ପେନସନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ 10 ବର୍ଷର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧି ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ କି ନାହିଁ, ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ ନେଇ, ଯଦିଓ ଏହା ଧରିନିଆଯାଏ,

ସେବା ଆଇନ - ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା - ଦେୟରେ ବିଳମ୍ବ - ସୁଧ ପାଇଁ ଦାବି - କେଉଁ କାରଣରୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦେୟରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାହିଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା – ତଦନ୍ତ - ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ସରକାର ଦାୟୀ ଥିଲେ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 10914/1996 ।

C.W.J.C. ସଂଖ୍ୟା 11563/1993ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 11.7.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ବି. ଏନ୍. ଗୁପ୍ତା *ବନାମ* ରାଜ୍ୟ

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. କେ. ଜୈନ, ରାକେଶ ଗର୍ଗ ଏବଂ ଏସ୍. ପି. ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ, ଏ. ବି. ରୋହତଗୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଏନ୍. ଗୋସ୍ୱାମୀ, ବି. ବି. ସିଂହ, ଆର୍. ବି. ମିଶ୍ର, କମଲେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସି. କେ. ସୁଚରିତା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ, U.P. ସରକାରରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ 9 ଡିସେମ୍ବର, 1995 ତାରିଖରେ ସହକାରୀ ମାଷ୍ଟର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାନପୁରରେ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଥିଲା । ଚାରି ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେ ବିହାର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 6 ଜାନୁଆରୀ, 1959 ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ବୈଷୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ 7 ଜାନୁଆରୀ, 1959 ତାରିଖରୁ U.P. ସେବାରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେ ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପାଟନାରେ ସରକାରୀ ବୈଷୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧୀକ୍ଷକ ଭାବରେ କର୍ମଶାଳାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାବେଳେ ସେ 1 ଡିସେମ୍ବର, 1982 ତାରିଖରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଧିକାର ଏବଂ U.P. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ଆନୁପାତିକ ବଣ୍ଟନକୁ ନେଇ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେ 28 ନଭେମ୍ବର, 1993 ତାରିଖରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ସେହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା 4 ଅଗଷ୍ଟ, 1992 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ ରାୟ ଆଧାରରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ଆନୁତୋଷିକ ରାଶିର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଚିଠିକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ଠାରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ତରଫରୁ ଦେୟ ପାଇଁ ଦାବି ଉପରେ ସରକାର ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ଫଏସଲା କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ପଇଠ କରାଯାଇନଥିଲା, ସେତେବେଳେ U.P. ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ସୁଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ

ଦାବି କରି ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । 11 ଜୁଲାଇ, 1995 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା CWJC ସଂଖ୍ୟା 11563/93ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

9 ଡିସେମ୍ବର, 1955 ତାରିଖରୁ 7 ଜାନୁଆରୀ, 1959 ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ U.P. ରାଜ୍ୟରୁ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1982 ତାରିଖରେ (କାଗଜ ପୁସ୍ତକର ପୃଷ୍ଠା 39 ରେ) ଭାରତ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଚିଠି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା-U.P. ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ. ବି. ରୋହତଗୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ 1.7.1989 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଲୋକସେବା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 368ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ସରକାର ଉକ୍ତ ତାରିଖରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଅତି କମରେ 10 ବର୍ଷର ଅସ୍ଥାୟୀ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧିରେ ନିୟୋଜିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧିରେ ନଥିଲେ, ସେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଜୈନ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା 1.7.89 ତାରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପରିପତ୍ରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । U.P. ରାଜ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଉଛି: 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1982 ତାରିଖର ପରିପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ତାଙ୍କର ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପରେ, ଅସ୍ଥାୟୀ ଚାକିରିରେ ଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା

ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି? ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ପରିପତ୍ର ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟାୟ 3 ଅଧୀନରେ ନିୟମ 14 କୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏଥିରେ, ଏହା ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଏକ ପଦବୀ ହାସଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଏକ ପରିପତ୍ରର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଉପରେ କିମ୍ବା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରରେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବାର ଗଣନା କଲେ, ସେ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି:

> "ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ମିଳିତ ସେବାର ସୁବିଧା ଦାବି କରୁଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି:
>
> (1) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର/ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ଛଟେଇ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ/କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଏବଂ ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଧାରାବାହିକତା ଭଙ୍ଗ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ଧାରାବାହିକତା ଭଙ୍ଗରେ ନିଜ ନିଯୁକ୍ତି ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ।
>
> (2) ଯେଉଁମାନେ କେନ୍ଦ୍ର/ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଥିବାବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ସିଧାସଳଖ ରାଜ୍ୟ/କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ/କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତିରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପଦବୀରୁ ଇସ୍ତଫା ଦିଅନ୍ତି ।"

ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ସୁବିଧା ଏପରି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ସେବା ଅଂଶୀଦାର ଭିତ୍ତିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅବଧି

ଗଣନା ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧିକୁ ଗଣନା କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇପାରିବେ ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ଶେଷରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।ବେତନ ଦେଉଥିବା ସରକାର ଅନ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭରଣା ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ପାରସ୍ପରିକ ନିୟମ ନାହିଁ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତାର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ଏହା ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ 1.7.89 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ U.P. ରାଜ୍ୟରେ, ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ 10 ବର୍ଷର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସରକାର ଉକ୍ତ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦିଓ ଆମେ ଅନୁମାନ କରୁ, ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ କି ତାହା ସ୍ଥିର ନକରି, ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ 10 ବର୍ଷର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧି ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେ U.P. ରାଜ୍ୟରୁ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି: ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ବିଳମ୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ଅପିଲକାରୀ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି?ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଜବାବ ସତ୍ୟପାଠରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାର ଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା SLPର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରେ ପୃଷ୍ଠା 16-17 ରେ ନିମ୍ନରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ବକେୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା:

"(x) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସ୍ଥିର କିମ୍ବା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ବକେୟା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ପଇଠ କରାଯାଇଥିଲା:

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ତାରିଖ ଦ୍ୱାରା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧିତ ।	ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ପରିମାଣ ।	ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା/ବକେୟା ପଇଠରେ ମାସ ଏବଂ ବର୍ଷ ।
1.	16.3.85 ତାରିଖର P.P. ସଂଖ୍ୟା 120257	466.00 ଟଙ୍କା	ମେ, 1985
2.	30.11.90 ତାରିଖର P.P. ସଂଖ୍ୟା 1581	501.00 ଟଙ୍କା	ଡିସେମ୍ବର, 1990
3.	15.12.90 ତାରିଖର ସଂଖ୍ୟା 1598 ।	608.00 ଟଙ୍କା	ଡିସେମ୍ବର, 1990
4.	9.10.91 ତାରିଖର ସଂଖ୍ୟା 3963 ।	674.00 ଟଙ୍କା	ଡିସେମ୍ବର, 1991
5.	30.10.91 ତାରିଖର ସଂଖ୍ୟା 4231 ।	691.00 ଟଙ୍କା ।	ଡିସେମ୍ବର, 1991
6.	30.12.91 ତାରିଖର ସଂଖ୍ୟା 4974	742.00 ଟଙ୍କା ।	ଫେବୃଆରୀ, 1992
7.	19.4.94 ତାରିଖର	942.00 ଟଙ୍କା	ଜୁଲାଇ, 1994 "।

	ସଂଖ୍ୟା ୨4		

ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଧ ପଇଠରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲା ବିଚାର ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାର ପରେ ସରକାର ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାରେ ସଂଶୋଧନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେଉଁ କାରଣରୁ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପଇଠ କରିନଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ଏହା ହେବ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଆଜିଠାରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ବିହାର ସରକାର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ କାହିଁକି ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ କିମ୍ବା କାରଣ ହେତୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇନାହିଁ, ଅପିଲକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ନିମନ୍ତେ ସୁଧ ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ସରକାର ଦାୟୀ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅପିଲକାରୀ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଆବେଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନର ବିଚାର ଏବଂ ଫଏସଲା କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲଟିର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲର ଫଏସଲା ହୋଇଛି ।

ବି. ଏନ୍. ଗୁପ୍ତା *ବନାମ* ରାଜ୍ୟ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ